

ACC. N.R M. 15346 : 1-11.

Landskap: Skiöne Upptecknare: O. W. Möller, Löberöd
Härad: Fjärestad Berättare: " " "
Socken: Härjedala Berättarens yrke: f. d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1960 Född år 1872 i Härjedala

FOLKLIVS.
ARKIVET
LUND

Hörnskedar och andra föremål av horn. s. 1-11. Luf 86.

22/2-60

Skriv endast på denna sida.

Innvändning om Hornskedar.

Dessa kom i bruk redan i 1860 Talet och an-
föste trädskedarna. Dessa trädskedar varo de
simärkta med bokbläver i hela längden der
för att dom skulle ha sina beständiga ske-
dar. Liksom "Kommetränen" som var obi-
gatorisk för stora & små. Manigfolk - jag kunn
mer intåg att min modern uppmärkte dem att
dega pudersöker upp av passena. Jag han
ämnar i försvar bilda Horn & Trädskeden.
Trädskedet här och hund som var lätt att
holka ut var dessutom lätt att hanteras.
Ja, se hunge trädskedarna höll ville de
äldes ha hem jämte Hornskedarna som
hade den nödvändiga att dom inte diskas
i pokante vatten som förde dem rägligen
gav hornsmaka. Innan var dom starka
och Prydliga med vita och mörka ränder

mf 86

Ja på sätt o vis sannas flötsbeder
 önnar i vissa hushåll. De är ärvda från
Mor o far och liksom blets sig förl i barnas
 som är statta liksom att åga dessa Re-
 licer från hemmet.

Metallskodar

som kom efter Trä o flötsbeder varo till
 att böra med myrka i skaffter eftersom
 det var för mycket Tens i dem. Sedan
 blev de bättre o bättre efter som tekniken
 gick fram. Men så är det ännu i dag
 Bättre Bättre och önnu Bättre, idag
 jorde först Bullar av bär till sin Tonogas
 sedan fick han prova sig fram med 6000
 proov innan han fick den sätta härdningar
 Skederna av Metall varo liksom intet
 med Ornamenter i skaffter o aldrig mor
 diller ikke, så bär allt renge som slårte

Metallskeden

fanns i olika modeller f. ex sopp mat kaf-
fe tätt steumt o.s.v. Det var i allmogen
nummen att tjänste personalen hade sina eg-
na skeden i Bordlägen men "Lummepensionen"
hade dock ständigt på sig. Ett vanligt utspel
var att man sinner dräagen på sin kniv
och pigan påt flosetålarna! 3

Bengöringsmedel

var i äldre tider en låg koh. D.v.b. man skar
enris kvistar som kokades i vatten pilades &
hälldes på plaskor. Låt slog mass om hopen
av detta i tvåleballer. Att längre bort
i tiden eller i början på 1800 talen hade
jästaren vid gillens s.k.-församling fört utom
mat och röster med sig. Debra röder
varo bortlagda sedan jag kom till ellers
hur minnas. Men min moder talade om

Man jorde ur eth stort ox eller tjur horn
även slockhorn att haue handflik pî för
blodstoppen för tiens skärning. Blodstop-
ning äller fjällster horn brukhorn m.m.

Inköp av Hornarketen

skedde vanligtvis på Högsby eller Gjöbo
marsnader i Förs o Frosta h.d. Även gärdfari-
handl. kom hem i gändorna och sålde särna
västgötar s.k. "Korallan" med hammar o vär-
asetbrokars m.m. som behövdes för dätid
hemslöjd. En stoppskal kostade vanligtvis
3 daler. Den var ju större än en matsked som
kostade före dala o.s.v. efter rörelsen. Ja hem
slöjdare, varo icke dyra i äldre tider ell fö
bijan på 1800 talat. Det billigaste i hornstop-
pen var de s.k. "Polsehornen till Blodkorostopp
de var lättast att tillverka. Det var större
minne allt efter fjällstrets storlek eller dom

den blivande borven. Nej ingen som jag
vet i min ort eller Färjs o Frösle. De kom
mörsipen från en västergötland. Till verke
ningen tillgick i större skala om det skulle
låna sig för att sälja i marknader eller
handelsaffärer. Jag vet bara att det var en
göting som hade ett litet annabruk där uppe
kön en häst. Han kom di alltid på vareld med
vat skiner med det det han tillverkat om vint
ren. Då sade folks nu kommer "flornugglan"
igen. För i tiden fick dom ett extra veternam
efter deras rykte o gård eller hus. Della var
i min barndom efter 1870-80 talen ja, nu är
det andra Dominger med Rörfelt m.m.
Ja det är hannefiken lättes på alla häst
och som värk förfader hade det - Det var
jag även flornugan som bygde med Hornet
herran. Men bäst var det för dem som hette häst

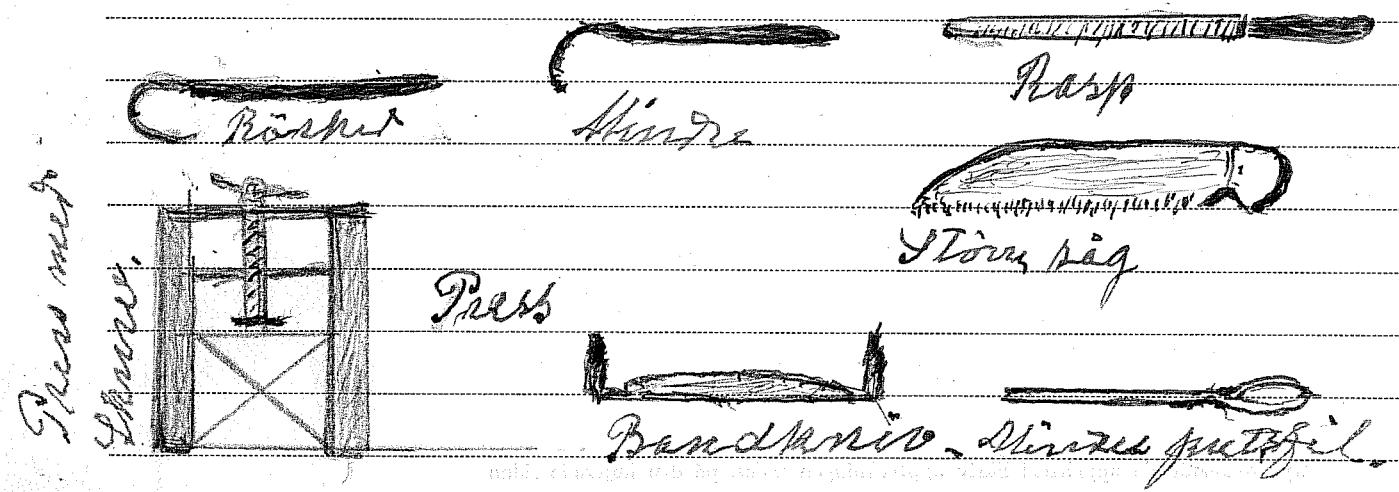
Västgötor och Götingar hade alltid live med sig
dessa hugg gräs till hästen i groperna utan
att fråga om lov der till. De horn liksom fog-
len var nära skräck fram. Horn fikk de från
minneste bekanta klagtare för billigt pris.
Det finaste hornet var från 3-4 års kojor
horn hade 3-4 årsringen som nära dess arbeten
blev sär vackra. Större horn till Adelmanns-
lurar stopphorn fjälsterk, kammar större o
mindre båsor, m.m. Dessa horn skulle ha-
tas noga så de kom formas till till ände med
romantiskt förförinande hornlektion något.
Ja, som vi hader gjöt oss horn i mitt hem
skulle man som barn över här försöka en
flömmakares sprue. Hé en beställer till
hornarbeten slappte själv till hämne jag
inte till. Flömmakaren ville nog själv
göra det om det skulle lösa sig för honom.

Dess i frågelistan om skrivena (bluess) är det
för mig obekant benämning. Vi kallede
denne firma för Hornfirme här i Förs
o Frasta. Denne firma bosätta där hörde
hakades o flöd upp och kunde då lätt avlägs
nas. Tumors shall det blandas lite Lotta i
vatten vid Roket. Vad dom använde
för i tider i stallet är mig icke bekant.
Ej hälles om någon vid åkepelse var
med vid Roket. Men som skogsfolket varo
med denna till mycket vid åkeplige in det
troligt. Allt ven o hornaffall sände en vin-
das till gödnings särskilt för Blommor
var det mycket bra innan anden gödnings
ännen fanns till. Ja, det var ju för att
böja med dess för en datidas Röderman.
Ruren med de många inskrifternamnen
Loppblevar Matkudar Gafflas Happe o Locket

Senare o Loppsheden. Hamnar en vär-
vskor n m m. Jo, om palatskoren var möga
kunde han ta ut 8-10 mataker och ett stort
ox eller kohorn av den storvuxna raken som
12-16 minuter. Till en sur gör det ej helt ta-
fåkreturen, han ej kan stora hoven nu som
den gamla raken. Den hove arbetar i större
skala eller kade det till till yrke flick hove
en stor innemurad gryta att koka i. Hoven
en del redskap att köpa skarpa, filta sandpago
per m m. I mindre skala en puter jern gry-
ta på tre ben att elda o koka i neder på spis-
hatten. Bensess på grytan var så högsta om
krase tändes under i gamla tider ej sen 1840
talet. Fäst är det arbetsberiken att fasta des
vika dekarna vid. Skruvskrämm Press för
det ännu mjuka. Hovet sedan de olika
verktøyen förläst allt urholkas med se-

Slättjörn Knivs brokiga raka i flera
modeller. Sedan kom å och före Rosper
Mästarklockor formar m m. Ja. det var i for-
na tider rätt så primitiva redskap att arbeta
med än nu. Skruvpresser av själva skru-
ven av ask. Ställningar av fur krypar ut
på en bok som var ett härt trädslag. I ned-
åtminnen t. ex. Familjen Kunde hjälps till der
da kunde. Hur många duss. av de olika bla-
gen han jag ikke här uppgröd eller sett av.
Korshörnen varo på hand av Bast skedes och
de mindre takens i hörner av spän eller tom.
Låder varo ej sa vanliga di som nu har
en pig man fizas förr i tiden. Efter vintrens
trågna arbete var det en upplevelse att få
höra ner till Mellanö sista spän där dom
var bekräfta ända ner på slätten att höra ny-
heter från hela länge vintern.

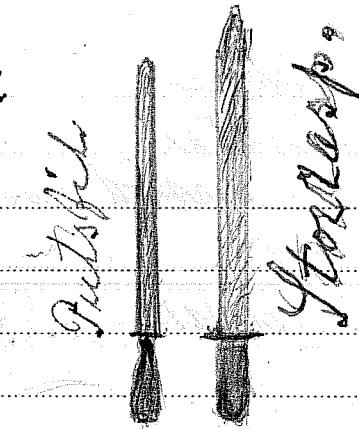
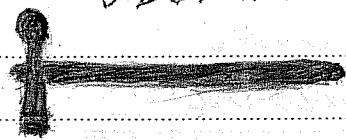
Tex, när Kung Karl XV dog i Halmstad 1872
 fick dom inte veta var ut för att fram på
 världen då Västgötas & Götinges bönder nördes
 med sina förr vintren tillverkade alster. Det
 var inga tidningar utan på Herrgårdar och de
 större städerna. Även Gårdfärjorndelen spröss
 nyheter där de gick fram. De varo då väl
 sett, nyhetsspridareder de drog fram,
 fick mat & logi.

ACC. N.R M. 15346:11.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

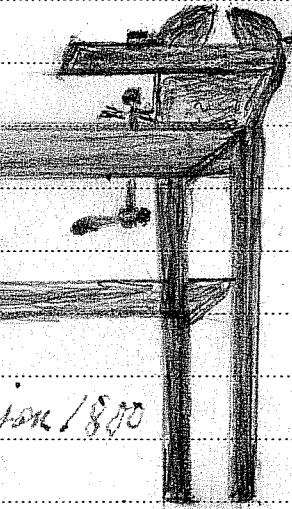
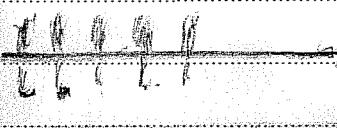
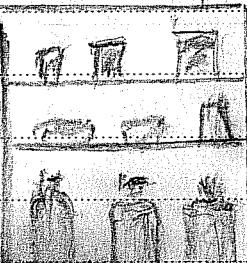
Hammars

Pickfält

Stora spjut

Sticksej

Rökugn från byggn 1800

Pickhuggarens verk
vara sora bläckvad

Arbetsbord med hylla och
ett del verktyg - brukstäck
eller Bläck

Form av jutjärn

Indre Hårdsej